

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์

การผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ ถ้าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง ยิ่งเพิ่มมูลค่าให้แก่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เรื่องนั้นๆ กลไกขับเคลื่อนให้งานวิจัยสามารถนำไปสู่การใช้ประโยชน์ได้คือการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะหรือกลุ่มเป้าหมาย

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น สิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ การจัดการแสดง การจัดประกวด หรือการจัดประชุม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับสำหรับสถาบันการศึกษานั้น จำเป็นต้องผ่านกระบวนการพิจารณากลับกรองและคัดเลือกผลงานก่อนการเผยแพร่ ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินมาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนด ทั้งนี้ผู้ผลิตผลงานทั้งงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ต้องศึกษารายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการรับรองคุณภาพของผลงานที่จะเผยแพร่เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากผู้สนใจที่จะนำไปใช้ รายละเอียดดังนี้

การตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานวิจัย

การเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย มีวิธีการเผยแพร่ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติหรือ

การเผยแพร่ลักษณะนี้ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ ร่วมกับการจัดทำบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) เผยแพร่ในรูปของเอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceeding) ทั้งนี้การเผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ มีรูปแบบการนำเสนอทั้งแบบปากเปล่า (Oral presentation) และแบบโปสเตอร์ (Poster)

ผู้ผลิตผลงานที่ต้องการจะตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ จะต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับโครงการที่จัดประชุม ประเด็นที่จะต้องพิจารณาได้แก่

- 1) คณะกรรมการหรือกองบรรณาธิการที่จัดทำรายงาน ประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก อย่างน้อย ร้อยละ 25 หรือไม่
- 2) บทความวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ส่งไปรับคัดเลือกจะต้องมีกระบวนการกลั่นกรองและคัดเลือกผลงานจากผู้ทรงคุณวุฒิ
- 3) คณะผู้จัดประชุม มีการแสดงข้อความหรือเจตนาว่ามีการจัดทำบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

2. การเผยแพร่ในสิ่งตีพิมพ์ประเภทวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

การเผยแพร่โดยการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)

ระดับชาติ ต้องเป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลของ สมศ. หรือ Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) สำหรับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความวิจัยที่ได้รับตีพิมพ์ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือ ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือ ฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของสมศ.

การเผยแพร่ทั้งสองลักษณะมีระดับคุณภาพแตกต่างกันดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/นานาชาติ หรือวารสาร TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่ออยู่ในประกาศ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank:www.scimagojr.com) ในควอไทล์ที่ 3-4 ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของสมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank:www.scimagojr.com) ในควอไทล์ที่ 1-2 ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ ฐานข้อมูล Scopus

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานทางศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ การจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน ได้แบ่งงานสร้างสรรค์ทางศิลปะไว้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ทัศนศิลป์ ได้แก่ ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและการออกแบบประเภทต่างๆ 2) ศิลปะการแสดง ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ 3) วรรณศิลป์ ประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

การประเมินงานสร้างสรรค์จะประเมินในมิติของการเผยแพร่ กล่าวคือ การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ต้องผ่านการรับรองหรือกลั่นกรองจาก คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ หรือนักวิชาชีพในสาขาวิชา ซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพ โดยมีระดับเกณฑ์การประเมินตามที่ สมศ. กำหนด ทั้งนี้แหล่งเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ หมายถึงสถานที่สำหรับการเผยแพร่ที่ยอมรับในวงวิชาการ โดยการจัดแสดงนิทรรศการหรือการจัดแสดง ซึ่งเป็นผลงานสู่สาธารณะ เช่น แหล่งเผยแพร่ระดับสถานศึกษา หอศิลป์ องค์กรหรือสมาคม

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ ต้องมีคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองงานสร้างสรรค์ไม่ต่ำกว่า 3 คน โดยมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหรือนักวิชาการที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ทั้งนี้ต้องมีกรรมการจากภายนอกร่วมพิจารณาด้วย สำหรับผลงานสร้างสรรค์ นอกจากจะต้องผ่านคณะกรรมการชุดนี้แล้ว ยัง

จะต้องผ่านกระบวนการทางวิชาการและการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือสมาคม/สภาวิชาการวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้องด้วย

แต่สำหรับการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปะ งานสร้างสรรค์ งานออกแบบที่ไม่ต้องการแสดงในหอศิลป์ จะต้องมีหลักฐานที่แสดงกิจกรรมการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีคุณภาพของงานที่แสดง พร้อมเอกสารโครงการงาน แผนงาน และการประเมินผลโดยผลงานที่จัดแสดงต้องได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาไม่ต่ำกว่า 3 คน โดยมีกรรมการจากภายนอกร่วมด้วย

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์มีระดับคุณภาพ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น ส่วนการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึงการเผยแพร่ในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (ในการจัดประชุมวิชาการมี ประเทศอื่นๆ ในกลุ่มนี้ อีก 4 ประเทศ

ร่วมกับประเทศไทยก็นับว่าเป็นระดับภูมิภาคอาเซียน โดยไม่จำเป็นต้องไปนำเสนอในต่างประเทศ) สำหรับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ โดยกำหนดว่าอย่างน้อย 5 ประเทศ ต้องไม่อยู่ในกลุ่มอาเซียน

การค้นหาแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ผู้ผลิตผลงานที่ประสงค์จะให้บทความที่ผลิตขึ้นได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและรับรองคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้รับการเผยแพร่เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ของกลุ่มเป้าหมายได้นั้น แหล่งตีพิมพ์เผยแพร่มีความจำเป็นสำหรับการเผยแพร่ผลงาน ทั้งนี้แหล่งตีพิมพ์เผยแพร่มี 2 ลักษณะได้แก่

1. การประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ นานาชาติ

แหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานประเภทนี้ มักจะประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ผลิตผลงานที่สนใจส่งผลงานเข้ารับการคัดเลือก โดยมักประชาสัมพันธ์ใน 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) หนังสือราชการ และ 2) ทาง web site ของคณะผู้จัด ซึ่งอาจทำ web ขึ้นมาใหม่เพื่อการประชาสัมพันธ์โดยเฉพาะหรือการใช้ web เดิมของหน่วยงานหลักที่เป็นผู้จัดประชุม นอกจากนี้สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักเรื่องการวิจัยของประเทศ คือ สภาวิจัยแห่งชาติ ก็จะรวบรวมแหล่งการประชุมวิชาการไว้ด้วย ทั้งการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ สามารถเข้าไปสืบค้นได้ที่

http://www.riclib.nrct.go.th/research_conference/homepage.htm :
ทำเนียบการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยในประเทศไทย จัดทำโดยศูนย์
ข้อเสนอเทศการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รวบรวมข้อมูลจัด

ประชุมวิชาการที่มีอยู่ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคตทำให้ผู้ผลิตสามารถเลือก Theme และช่วงเวลาที่จะจัดทำผลงานส่งเข้ารับคัดเลือกได้ล่วงหน้า โดยเฉพาะการประชุมระดับนานาชาติ มักแจ้งกำหนดการให้ผู้ผลิตผลงาน ทราบล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 2 ปี เป็นต้น

2. การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

ผู้ผลิตผลงานที่ต้องการสืบค้นว่าวารสารใดเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ สามารถสืบค้นได้ดังนี้

วารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่ประกาศใน สมศ.สามารถสืบค้น บัญชีรายชื่อวารสารวิชาการ ได้ที่ <http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/> หรือ วารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลของ TCI สามารถเข้าไปดูได้ที่ http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/News/2555

ข้อมูลเกี่ยวกับวารสาร TCI ที่อาจารย์ควรทราบก่อนตัดสินใจส่งผลงานไปตีพิมพ์สรุปสาระสำคัญ ดังนี้ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (ศูนย์ TCI) โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ขอ ความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ใน ฐานข้อมูล TCI และได้ทำการแจ้งให้วารสารได้รับทราบ (ตามหนังสือของศูนย์ TCI ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2554) ถึงเกณฑ์คุณภาพวารสารทั้งด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และจะ ทำการแบ่งกลุ่มวารสารในฐานข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

วารสารกลุ่มที่ 1 : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI (ระยะเวลา 3 ปี จนถึง ธันวาคม 2557) และอยู่ในฐานข้อมูล TCI และจะ ถูกคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) ต่อไป

วารสารกลุ่มที่ 2 : วารสารที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงคุณภาพ เพื่อ ขอกการรับรองจาก TCI และอยู่ในฐานข้อมูล TCI

วารสารกลุ่มที่ 3 : วารสารที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอาจไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI ในอนาคต

ศูนย์ TCI ได้ทำการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอประกาศผลการประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 1 (กุมภาพันธ์ 2555) ดังนี้

สรุปจำนวนวารสารที่ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

วารสารสาขา	จำนวนวารสารทั้งหมดที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI	จำนวนวารสารที่ส่งเพื่อขอรับการประเมินรอบที่ 1 2555	กลุ่มที่ 1 จำนวนวารสารที่ผ่านการประเมิน และได้รับการรับรองคุณภาพจาก TCI	กลุ่มที่ 2 จำนวนวารสารที่ผ่านการประเมิน และอยู่ระหว่างปรับปรุงคุณภาพเพื่อขอการรับรองจาก TCI	กลุ่มที่ 3 จำนวนวารสารที่ไม่ผ่านการประเมิน ? หรือไม่ได้ส่งมาเพื่อขอรับการประเมิน หรือส่งมาประเมินล่าช้ากว่ากำหนด
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	214	156	59	90	65
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	242	122	17	61	164
<u>รวมทั้งหมด</u>	<u>456</u>	<u>278</u>	<u>76</u>	<u>151</u>	<u>229</u>

วารสารกลุ่มที่ 1 แบ่งเป็นสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 59 วารสาร และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 17วารสาร โดยวารสารกลุ่มนี้ เป็นวารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI (ระยะเวลา 3 ปี จนถึง ธันวาคม 2557) และอยู่ในฐานข้อมูล TCI และจะถูกคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) ต่อไป

 คลิกเพื่อดูรายชื่อวารสารกลุ่มที่ 1
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วารสารกลุ่มที่ 2 แบ่งเป็นสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 90 วารสาร และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 61วารสาร โดยวารสารกลุ่มนี้ เป็นวารสารที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงคุณภาพ เพื่อขอการรับรองจาก TCI และอยู่ในฐานข้อมูล TCI

 คลิกเพื่อดูรายชื่อวารสารกลุ่มที่ 2
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วารสารกลุ่มที่ 3 แบ่งเป็นสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 65 วารสาร และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 164วารสาร โดยวารสารกลุ่มนี้ เป็นวารสารที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอาจไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI ในอนาคต

 คลิกเพื่อดูรายชื่อวารสารกลุ่มที่ 1
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

 คลิกเพื่อดูรายชื่อวารสารกลุ่มที่ 2
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ทั้งนี้ ทางศูนย์ฯ จะประกาศผลการประเมินคุณภาพเพิ่มเติมรอบที่ 1 ครั้งที่ 2 สำหรับวารสารที่ไม่ปรากฏรายชื่ออันเนื่องจากเหตุผลในข้อที่ 1 ภายในเดือนเมษายน 2555 สำหรับวารสารที่ไม่ปรากฏรายชื่อเนื่องจากเหตุผลในข้อที่ 2, 3 และ 4 อาจเสนอขอรับการประเมินอีกครั้ง (เป็นครั้งสุดท้าย) ในรอบที่ 2 (โดยทางศูนย์ TCI จะประกาศเชิญชวนให้ส่งข้อมูลภายในวันที่ 31 สิงหาคม 2555 และจะประกาศผลประเมินในเดือนมกราคม 2556) หากมีข้อสงสัยในผลการประเมินสามารถติดต่อเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ สมบัติสมภพ (email : tcj.thai@gmail.com)

วารสารนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลของ SJR สามารถสืบค้นได้จาก www.scimagojr.com ฐานข้อมูล ISI ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) ฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของสมศ.

การจัดเตรียมต้นฉบับเพื่อให้ได้รับ คัดเลือกและได้รับการตอบรับจากผู้จัด ประชุมหรือบรรณาธิการวารสาร

เมื่อผู้ผลิตผลงานสามารถตัดสินใจได้ว่า จะเลือกนำเสนอผลงานในลักษณะใด เช่น นำเสนอในการประชุมวิชาการในรูปแบบของ 1) นำเสนอปากเปล่า 2) นำเสนอโปสเตอร์ 3) จัดนิทรรศการ หรือต้องการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ สิ่งที่จะทำให้มีโอกาสได้รับการตอบรับให้นำเสนอผลงานหรือตีพิมพ์เผยแพร่ ผู้ผลิตผลงานจะต้องให้ความสำคัญและเตรียมการดังนี้

1. ศึกษาคำแนะนำการ จัดทำนิพนธ์ต้นฉบับ

ก่อนเริ่มต้นลงมือเขียนให้ศึกษาคำแนะนำในการจัดทำนิพนธ์ต้นฉบับอย่างละเอียด และรอบคอบ โดยเฉพาะรูปแบบการจัดพิมพ์ การเขียนหัวข้อต่างๆ การเขียนเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรม และจำนวนหน้าที่กำหนด

2. หลักการเขียน บทความ

จัดทำบทความวิจัยตามคำแนะนำ โดยเฉพาะการเขียนชื่อเรื่อง บทนำ วัตถุประสงค์การวิจัย ระเบียบวิธีการวิจัย และผลการวิจัย จะต้องสอดคล้องชัดเจน และน่าเชื่อถือ โดยมีข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบการอธิบาย

3. อ่านทวนซ้ำๆ

เมื่อเขียนบทความวิจัยแล้วเสร็จ จะต้องอ่านด้วยตนเองอีกหลายๆ รอบ พยายามเขียนให้ชัดเจน ใช้คำกระชับ ไม่ฟุ่มเฟือย สื่อความหมายชัดเจน เรียงลำดับเนื้อหา หลังจากนั้นจึงให้เพื่อนร่วมวิชาชีพ หรือประชาชนทั่วไป อ่านซ้ำ หากพบว่าสื่อความหมายไม่ตรงหรืออ่านแล้วไม่เข้าใจ ผู้ผลิตผลงาน จะต้องนำกลับมาแก้ไขอีกครั้ง

4. การจัดส่งนิพนธ์ ต้นฉบับ

การส่งบทความวิจัยไปให้คณะผู้จัดหรือบรรณาธิการวารสารนั้น งานธุรการสามารถอำนวยความสะดวกได้ โดยผู้ผลิตผลงานให้ข้อมูลการติดต่อแก่งานธุรการเพื่ออำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่โดยเฉพาะในการประชุมวิชาการ มักจะให้ผู้ผลิตผลงานจัดทำผลงานส่งทาง web site หรือ e-mail ของผู้จัดโดยตรง แต่การส่งทางไปรษณีย์ก็ยังคงมีอยู่เช่นกัน การประเมินบทความวิจัยถึงคณะผู้จัดหรือกองบรรณาธิการ จะทำการลบชื่อผู้ผลิตฯ ก่อนส่งไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความวิจัย ทั้งนี้เพื่อป้องกันอคติ ระหว่างผู้ผลิตผลงานกับผู้ประเมินอิสระ

5. การปรับปรุงแก้ไข นิพนธ์ต้นฉบับ

เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ประเมินอิสระ ได้พิจารณาบทความและมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไขนั้น ผู้ผลิตผลงานจะต้องพยายามใช้สติและ

สมาธิ โดยทำจิตใจให้เป็นอิสระจากสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานอื่นๆ หรือความกังวลอื่นๆ ต้องตัดออกไปให้หมด แล้วมาให้ความสำคัญกับผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าพบว่ามีข้อแนะนำหรือข้อคิดเห็นจำนวนมาก อาจทำให้เรารู้สึกท้อ และไม่อยากจะแก้ไข ให้ปล่อยวางแล้วไปทำกิจกรรมอื่นๆ ก่อนทิ้งไว้สักพัก เพื่อให้เราได้ทำใจ ทำสมาธิ สมองจะได้ปลอดโปร่ง ความคิดจะได้โลดแล่น หลังจากนั้นจึงค่อยมาพิจารณาว่าข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิถูกต้องตามหลักวิชาการหรือไม่ สอดคล้องกับข้อจำกัดของผลงานของเราหรือไม่ บางครั้งหากผู้ทรงคุณวุฒิไม่เข้าใจลักษณะผลงานของเรา อาจให้ข้อเสนอแนะที่ไม่ตรง และเราพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถปรับแก้ไขได้ด้วยข้อจำกัดหรือเพราะเหตุผลบางประการ เราก็สามารถชี้แจงกลับไปได้ การปรับแก้ไขบทความวิจัยบางครั้งต้องแก้ไขหลายรอบ ซึ่งผู้ผลิตผลงานจะต้องใช้ความอดทน เพราะกระบวนการปรับแก้ไขก็เหมือนกับการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ผลิตผลงานด้วยเช่นกัน

6. การเตรียมนำเสนอผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตอบรับให้นำเสนอในการประชุมวิชาการ แบบนำเสนอด้วยปากเปล่า (Oral Presentation) หรือ Poster ผู้ผลิตผลงานจะต้องเตรียมตัวเองเพิ่มเติมอีกดังนี้

1) การนำเสนอด้วยปากเปล่า ผู้ผลิตผลงานจะต้องศึกษาว่าผู้จัด

ประชุม ให้อะไรเวลาแนะนำเสนอเท่าไร โดยปกติมักให้เวลาแนะนำเสนอ 12-15 นาทีซักถามและวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิอีก 3-5 นาที บางเวทีอาจจัดประชุมในลักษณะเหมือนผู้ผลิตผลงานเป็นวิทยากร กล่าวคือจะให้เวลาในการนำเสนอ 20 นาที และมีประธานและเลขาประจำห้องประชุม โดยประธานจะช่วยใน

การสร้างบรรยากาศ เช่น กระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นต้น

การนำเสนอด้วยปากเปล่านั้น สิ่งสำคัญก็คือ 1) ตัวผู้นำเสนอที่จะต้องเตรียมตนเองให้พร้อมไม่ว่าจะบุคลิกภาพ การแต่งกายและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่นำเสนอ และ 2) สื่อที่ใช้ โดยเฉพาะสื่อที่เป็นภาพนิ่ง หรือ ภาพเคลื่อนไหว จะต้องเน้นสื่อความหมายชัดเจน กระชับ สบายตา มองเห็นชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่นำเสนอ 3) การฝึกซ้อม โดยเฉพาะผู้ผลิตผลงานที่เป็นมือใหม่ จะต้องเตรียมบทหรือสคริป และจัดทำสื่อให้สอดคล้องกับสคริป ฝึกซ้อมและจับเวลา 4) การนำเสนอที่ดีจะต้องพยายามนำเสนอให้มีความต่อเนื่อง เหมือนการเล่าเรื่องให้ชวนติดตาม ไม่อ่านสไลด์หรือพูดเหมือนสไลด์ทุกคำพูด การพูดในแต่ละหัวข้อควรมีการเชื่อมโยงส่งต่อกัน

2) การนำเสนอด้วยโปสเตอร์ สิ่งสำคัญคือผู้นำเสนอจะต้องศึกษาว่าผู้จัดทำหนดขนาดโปสเตอร์แบบใด ลักษณะโปสเตอร์เป็นแบบไหน โดยทั่วไปผู้จัดประชุมมักจะเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ และบอร์ด/บูท ไว้ ส่วนผู้ผลิต จะจัดเตรียมโปสเตอร์ไปติดในบริเวณที่ผู้จัดทำหนดให้ ซึ่งการติดตั้งโปสเตอร์มักจะให้ติดตั้งก่อนวันเริ่มประชุมและให้เก็บคืนได้เมื่อปิดประชุม การจัดทำโปสเตอร์มีประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมดังนี้

2.1) ก่อนจัดทำโปสเตอร์ ผู้ผลิตผลงานควรร่างหัวข้อและรายละเอียดในแต่ละหัวข้อลงในกระดาษก่อน หลักการจัดทำจะต้องเน้นเฉพาะหัวข้อและสาระสำคัญๆ และครอบคลุมครบถ้วน การนำเสนอด้วยโปสเตอร์ที่ดีจะต้องไม่ทำให้ผู้สนใจมีคำถาม หรือข้อสงสัย ซึ่งตรงกันข้ามกับการนำเสนอปากเปล่า ผู้นำเสนอสามารถเพิ่มเติมหรือขยายความต่างๆ ได้ แต่การนำเสนอด้วยโปสเตอร์ หากผู้ผลิตไม่ได้อยู่บริเวณนั้น ทำให้ผู้สนใจ/ผู้เข้าร่วมประชุมไม่สามารถซักถามเพิ่มเติมได้ โดยเฉพาะในส่วนของผลการวิจัย ถ้านำเสนอด้วยกราฟ ภาพ หรือ ตาราง จะทำให้โปสเตอร์มีจุดเด่นมากขึ้น

2. 2) การจัดพิมพ์ขนาดของอักษร สีอักษรและสีพื้น ไม่ควรใช้หลายสี แต่ควรออกแบบให้สีอักษรดูแล้วสบายตา ตัวอักษรติดกับสีพื้น หัวข้อต่างๆ จะต้องเด่นชัดเจน เนื้อหากระชับ ภาพรวมของโปสเตอร์ดูแล้วไม่รู้สึกรำคาญ เนื้อหาอัดแน่น หรือบีบเกินไป ขนาดตัวอักษรที่ใช้สามารถอ่านได้ชัดเจนในระยะ 1 เมตรเป็นอย่างน้อย

2.3) การนำเสนอด้วยโปสเตอร์ มักใช้เวลาสั้นๆ ประมาณ 10-12 นาที ผู้ผลิตผลงานจะต้องยืนอยู่บริเวณที่แสดงผลงาน ซึ่งปกติ ผู้จัดประชุม มักแจ้งให้ผู้ผลิตทราบว่าต้องไปยืนในบริเวณบูธ/โปสเตอร์ของตนในช่วงเวลาใด เพื่อให้คณะกรรมการและผู้เข้าร่วมประชุมได้ซักถาม

7. การจัดเก็บผลงาน

เมื่อนำเสนอผลงานแล้วจะต้องเก็บหลักฐาน ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น รูปเล่มวารสารที่มีบทความวิจัยของผู้ผลิตผลงาน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุม ใบประกาศ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่บรรจุบทความวิจัย รายชื่อคณะกรรมการจัดประชุม/กองบรรณาธิการ เป็นต้น สำเนาเอกสารต่างๆ เหล่านี้ส่งมอบให้ผู้รวบรวมผลงานหรืองานประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

งานยิ่งยาก ยิ่งท้าทาย ถ้าทำได้อย่างภูมิใจ
ถ้าไม่มีก้าวแรก ก็จะไม่มีการก้าวที่สอง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ อ.ชิตสุภางค์ ทิพย์เที่ยงแท้

งานส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรม

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี